

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Βογατσικού 7 - 546 22 Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-227.677, καί τηλεομ. 2310-230.722.-

Θεσσαλονίκη, 14.11.2011.-

«Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ»
-προνόμια καὶ δεσμεύσεις-
τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. ΑΝΘΙΜΟΥ

Ἡ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα τὴν 28-5-1979, ποὺ μετεξελίχθη στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ὅπως τὴν γνωρίζομε σήμερα, μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ παρουσιάσω τότε εἰδικὴ Εἰσήγηση στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν σοβαρότητα αὐτοῦ τοῦ ἔξωθεν νέου «θεσμοῦ» τῆς πατρίδος μας, ὁ ὁποῖος πιθανὸν νὰ εἶχε συνέπειες καὶ στὴν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Ἡ εἰσήγησή μου ἐδημοσιεύθη, ἐπηκολούθησαν καλοπροαίρετες συζητήσεις καὶ ὁ τότε ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ἀείμνηστος Γεώργιος Ράλλης μοῦ ἀπέστειλε προσωπικὴ ἐπιστολὴ ἐπεξηγώντας τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐντάξεώς μας στὴν ΕΟΚ καὶ περιγράφοντας τὶς εὐεργετικὲς συνέπειες γιὰ τὴν Ἑλλάδα στὸ μέλλον. Σὲ ἐπίσκεψή μου στὸ γραφεῖο του ὁ Γεώργιος Ράλλης, μεταξὺ ἄλλων, μοῦ εἶπε : «Οἱ Τούρκοι ζητοῦν νὰ πάρουν κάποια νησιά μας». Ἦταν κάτι ποὺ μὲ ἐξέπληξε, ποὺ τὸ ἐκράτησα μυστικὸ, ἀλλὰ στὶς ἡμέρες μας ζοῦμε τὶς συνεχεῖς ἀπειλὲς καὶ τὶς παραβιάσεις τῆς Τουρκίας πάνω ἀπὸ τὰ νησιά μας, δικαιώνοντας τὴν τότε ἐμπιστευτικὴ πληροφόρηση τοῦ ὑπουργοῦ. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ἄλλωστε τὴν περιπέτεια τῶν Ἰμίων στὸ Αἶγαῖο. Ἡ παράμετρος αὐτὴ εἶναι καθοριστικὴ γιὰ τὶς ἐκτιμήσεις μας, σχετικὰ μὲ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς παραμονῆς μας στὴν ΕΕ, ὅπως θὰ δοῦμε στὴ συνέχεια τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἀντικειμενικοὶ παρατηρητὲς, Εὐρωπαῖοι καὶ Ἕλληνες, ὁμολογοῦν ὅτι ἡ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση ἀπὸ τὸ 1979 καὶ μέχρι τὸ 2009, ὑπῆρξε ἀπόλυτα εὐνοϊκὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἰδιαίτερα στὸν τομέα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ στὴν ἄνοδο τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὁ πειρασμὸς τῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας εἰσέβαλε ἐλκυστικὸς στὴν ἑλληνικὴ νοοτροπία, καὶ σχεδὸν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὑπεκύψαμε στὰ νέα αὐτὰ δεδομένα. Σὲ ἄλλο ἐπίπεδο ὅμως, μερικοὶ ἄνθρωποι ἐπιτήδειοι στὸ εὐκόλο καὶ εὐκαιρὸ κέρδος κατώρθωσαν νὰ πλουτίσουν ἀπὸ τὶς χρηματιστηριακὲς, τὶς χρηματοπιστωτικὲς ἀξιοποιήσεις, καὶ ἀπὸ τὶς κατασκευὲς μεγάλων δημο-σίων ἔργων εἰς βάρος ὅλου τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου τῆς πατρίδος μας. Παρ-ἄλληλα, ἡ διαμορφωθεῖσα ἀντίληψη ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ λαό, σὲ μορφὴ δια-στρωματώσεως, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ ἄνδρες, ἀξιοποίησαν κυρίως ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν διαχείριση τῶν χρημάτων, ποὺ ἦλθαν ὡς δάνεια ἀπὸ τὴν ΕΕ στὴν Ἑλλάδα, ἐδημιούργησε θύελλα ἀντιδράσεων μὲ δυσάρεστες συνέπειες. Θὰ μπορούσε

κάποιος να ισχυρισθῆ ὅτι ἡ γενίκευση αὐτῆς τῆς κατηγορίας ἐναντίον τῶν πολιτικῶν δὲν ἔχει γίνεαι ἀπὸ ὅλους ἀποδεκτῆ.

Ἡ ἄποψή μου γιὰ τὴν μόνιμη ἔνταξη τῆς **Ἑλλάδος** στὴν **ΕΕ** ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀπόλυτα θετική, παρὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἔχουν δημιουργηθεῖ. Καὶ ἀναμφιβόλως δὲν μποροῦμε νὰ ἀγνοήσωμε ποτὲ τὰ μεγάλα ἔρ-γα ποὺ ἔγιναν στὴν **Ἑλλάδα** μὲ χρηματοδοτήσεις ἀπὸ τὴν **Εὐρώπη**, μὲ τὴν μικρὴ βέβαια συμμετοχὴ τοῦ **Ἑλληνικοῦ Δημοσίου** καὶ ξένων **Ἐταιρειῶν**, ὅ-πως ἡ **Ἐγνατία ὁδός**, ἡ ἔθνικὴ ὁδὸς **Ἀθηνῶν-Θεσσαλονίκης**, ἡ γέφυρα **Ῥίου-Ἀντιρῳίου**, τὸ ἀεροδρόμιο «**Ἐλευθέριος Βενιζέλος**», ἡ **Ἰονία ὁδός**, τὸ **Μετρό τῆς Ἀθήνας**, καὶ ἕνας μέγανος ἀριθμὸς ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργοστα-σίων. Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ ἀγνοήσωμε τὰ τρία μεγάλα εὐρωπαϊκὰ προ-γράμματα γιὰ ἐπενδύσεις καὶ ἔργα κοινῆς ὠφελείας στὴν **Ἑλλάδα**, καὶ τὸ ὑπὸ ἐξέλιξη σημαντικώτατο πρόγραμμα **ΕΣΠΑ**, ποὺ δίδει πολλὰς ἐλπίδες γιὰ τὴν ἐκτέλεση ἔργων καὶ ἐξεύρεση θέσεων ἐργασίας.

Οἱ συνέπειες, ποὺ προέκυψαν μὲ τὴν ἀπαίτηση τῆς **ΕΕ** ἀπὸ τὴν **Ἑλλάδα** γιὰ νὰ μειώσῃ τὰ χρέη τῆς πρὸς τοὺς ἑταίρους μας, ἐπιβάλλοντας σκληρὰ μέτρα λιτότητος στὸν ἑλληνικὸ λαό, ἐδημιούργησαν κοινωνικὲς ἀντι-δράσεις καὶ ἐμπλοκές, οἱ ὁποῖες ἐχάλασαν τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ἀπρόσκοπτης συνεργασίας τῆς χώρας μας μὲ τοὺς **Εὐρωπαίους** ἡγέτες. Ἐφθάσαμε στὸ σημεῖο νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴν ἔξοδο τῆς **Ἑλλάδος** ἀπὸ τὴν **ΕΕ**, ἢ ἀποπομπὴ ἀπὸ τὴν **Εὐρωζώνη**, καὶ ἐπομένως διακοπὴ τῆς χρήσεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ νο-μίσματος. Μιὰ τέτοια ἐξέλιξη, κατὰ γενικὴ ἐκτίμηση, θὰ ἦταν καταστροφὴ γιὰ τὴν **Ἑλλάδα**. Ἡ περίπτωση τῆς **Ἑλλάδος** στὶς σχέσεις τῆς μὲ τὴν **ΕΕ** καὶ ἡ πιθανότητα ἀποκοπῆς τῆς ἀπὸ αὐτή, κατέστη πανευρωπαϊκὸ πρόβλημα καὶ ἄμεση ἀπειλὴ οἰκονομικῆς καταστροφῆς τῆς χώρας μας, ἀνοίγματος τοῦ χά-ους ἀπὸ τὴν πτώχευση, μὲ φανερὰ τὰ φαινόμενα τοῦ κινδύνου ἀπωλείας τῆς ἑθνικῆς κυριαρχίας, καὶ ὑποταγῆς στὴν ἑθνικὴ ταπείνωση.

Ἡ μεγίστη πλειονοψηφία τοῦ **Ἑλληνικοῦ** λαοῦ καὶ ἡ ἀπόλυτη τοπο-θέτηση μὲ τὴν πλειονοψηφία τῶν πολιτικῶν τοῦ **Κοινοβουλίου** μας ὑπὲρ τῆς παραμονῆς τῆς πατρίδος μας στὴν **ΕΕ** ἀπέφερε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγωνιώ-δους ἐπιθυμίας τοῦ λαοῦ μας, νὰ παραμείνωμε ὅπωςδῆποτε στὴν **ΕΕ** ῥυθμί-ζοντας κατὰ δικαιοσύνη τῆς ὀφειλῆς μας πρὸς αὐτή. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸ ἔχομε μιὰ νέα μεταβατικὴ **Κυβέρνηση**, ποὺ ὅλοι εὐχόμεθα νὰ ἐπιτύχη στὴ δύσκολη ἀποστολὴ τῆς, ὥστε νὰ ἀποφύγωμε τὶς τραγικὲς συνέπειες μιᾶς εὐρωπαϊκῆς ἀπομονώσεως. Ἄμεσος σκοπὸς εἶναι τώρα ἡ **Κυβέρνηση** νὰ ἀποδεχθῆ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς 26^{ης} **Ὀκτωβρίου**, τῆς διασκέ-ψεως τοῦ **Eurogroup**, καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν διαμόρφωση τῆς πολιτικῆς τῆς χώρας μας ἐναντι τῆς **ΕΕ** καὶ ἐναντι τῶν ἐσωτερικῶν μας προβλημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων μέγιστο παραμένει ἡ ἀνεργία καὶ ἡ χαμηλομισθία τῶν ἐργαζο-μένων.

Ἐναντι κάθε θυσίας, πὸν πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἀπὸ ὅλους μας μὲ ὑπομονὴ καὶ ἀλληλεγγύη, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη, πολιτικὴ ἡγεσία καὶ λαός, νὰ κρατήσωμε τὴν **Ἑλλάδα** σὲ μόνιμη θέση στὴν **Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση**, μὲ τοὺς λαοὺς τῆς ὁποίας ἔχομε κοινούς πνευματικούς, ἱστορικούς καὶ πολιτιστικούς σκοπούς, ἀλλὰ καὶ νόμιμα κοινὰ συμφέροντα. Σὲ ἀντίθεση περιπτώση ἢ **Ἑλλάδα** θὰ βγῆ ἀπὸ τὴν ἔξοδο τοῦ κινδύνου καὶ θὰ περιφέρεται στὴν ἐρημιὰ καὶ τὴν στέρηση ὅπως ὁ «**ἄσωτος υἱός**» τοῦ **Εὐαγγελίου**, ὅταν ἐσκόρπισε καὶ κατέφαγε τὴν πατρικὴ του περιουσία «**ζῶν ἄσώτως**». Μιὰ τέτοια ταπείνωση καὶ συμφορὰ, μιὰ τέτοια ἀπομόνωση καὶ φτώχεια, ἓνας τέτοιος πολύμορφος ἀποκλεισμός, θὰ εἶναι καταλυτικὴ δοκιμασία γιὰ τὸ λαό μας. **Ἀξιολογήστε τῶρα τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἐνταχθοῦν στὴν ΕΕ, ἢ Βουλγαρία, ἢ Ἀλβανία, τὰ Σκόπια, καὶ ἴσως καὶ ἡ Τουρκία, ὅπως καὶ τὸ ἐπιδιώκουν, καὶ ἢ Ἑλλάδα νὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, μετὰ ἀπὸ τριάντα χρόνια συνεργασίας καὶ συννυάρξεως.**

Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ αὐτὴ τὴ δοκιμασία καὶ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ νὰ μένωμε μόνιμοι καὶ σταθεροὶ «**ἐν οἷς ἐμάθομεν καὶ ἐπιστώθημεν**» ὡς **Ἕλληνες Χριστιανοὶ καὶ Εὐρωπαῖοι πολῖτες**. Ἡ θέση τῆς **Ἑλλάδος** εἶναι μόνιμη καὶ ἀμετακίνητη στὴν οἰκογένεια τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ὅπου πρέπει νὰ συνεργασθοῦμε μὲ τιμιότητα, μεθοδικότητα καὶ συνέπεια, ὥστε νὰ διατηρήσωμε τὴν κρατικὴ καὶ ἐθνολογικὴ μας ὑπόστασιν, **καὶ δὲν θα γίνωμε «χρυσοπράσινο φύλλον ῥιγμένον στὸ πέλαγος» τῶν τρικυμιῶν καὶ τῶν ναυαγίων.**

Γιὰ τὴν ὀρθόδοξον **Ἐκκλησίαν** μας δὲν ὑπάρχει κανένας φόβος ἀλλοιώσεως, διότι κατέχει τὴν θεόθεν ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια καὶ τὸ ἱερὸ δεδομένο τῆς αἰωνιότητος.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
✠ Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ